

EMIGRACIÓ

Els casals catalans d'Europa es coordinen per ajudar els nous emigrants

Idiomes i formació prèvia són claus perquè marxar a treballar fora acabi sent una aposta d'èxit

El degoteig de catalans que marxen a l'estranger a buscar feina no s'atura. Per això els que fa més temps que viuen a fora intenten compartir eines per aplanar-los el camí. Emigrar, però, té riscos.

JOAN RUSIÑOL

BRUSSEL·LES. "És el nostre problema perquè lliurement així ho hem decidit", afirmen els representants de les comunitats catalanes d'Europa que fa dues setmanes es van reunir a Brussel·les per, sobretot, coordinar estratègies per afrontar l'onada migratòria actual. Les xifres oficials afirmen que a principis d'any hi havia 203.250 catalans residents a l'estranger, un augment aproximat de 38.000 persones des del 2009. Els números de les estadístiques són només una referència orientativa. En alguns països són més elevats i, en d'altres, en canvi, la fotografia surt borrosa perquè molts catalans que hi viuen no s'han registrat als organismes consulars. No obstant, la prova de foc és el dia a dia dels casals catalans, que diagnosticuen una mateixa realitat. Les receptes també són comunes.

El degoteig de catalans que marxen fora a buscar feina és constant i el fenomen migratori no és només juvenil, també hi ha una emigració familiar. Un 23,8% dels residents catalans a l'estranger són menors de 16 anys. **CRISTINA CALDERER**

d'aquest any ja hi ha prevista una lliènia d'ajuda per als catalans que han decidit emigrar.

Registrar-se

El fenomen migratori de Catalunya no és estrictament juvenil. Les comunitats catalanes a l'exterior coincideixen que la imatge d'un jove amb la motxilla que se'n va a provar sort no és l'única, sinó que existeix també una emigració familiar. Hi ha un indicador clar: segons dades del 2012 de la Federació Internacional d'Entitats Catalanes, un 23,8% eren menors de 16 anys. Per poder saber-ne l'abast i donar-hi resposta, es recomana registrar-se. Això, que és inevitable als Estats Units o a Austràlia, és més difícil als estats de la UE, en què és més freqüent l'emigració sense contracte de treball previ i amb la perspectiva de tornar a casa al cap d'un temps.

Orientació prèvia

"Que es preparin molt bé abans de marxar", demana la representant del centre català de Colònia. Com a exemple, recorda que la major part de la indústria d'Alemanya no és a Berlín i, en canvi, és on aterra el gruix dels que hi emigren. Per això de la trobada en surt el clam de millorar la coordinació entre els que assessoren en el punt de sortida i els que ho fan en el punt d'arribada, creant la figura de l'orientador professional. El 2012 França, el Regne Unit i Alemanya van ser, per aquest ordre, els principals destins europeus. A les subvencions del Govern

La feina dels casals

Toti que la informació gairebé sempre està recollida a les pàgines web de cada entitat, la demanda de suport als centres catalans no s'atura. El neguit principal és saber donar un assessorament laboral o jurídic correcte, ja que, en la majoria dels casos, són persones voluntàries sense aquesta formació específica. Una de les conclusions de la trobada és la necessitat d'intensificar la feina, col·litzar i col·litzar, amb les institucions del país d'acollida. I, tot i així, l'èxit no està garantit. "Hem de trencar mitges; no tot són flors i violes", conclou una de les participants. —

Preocupats per les retallades econòmiques i pel dret a vot

J.R.

Realitat
"Hem de trencar mitges; no tot són flors i violes", diu una emigrant

BRUSSEL·LES. Les conclusions de la trobada a Brussel·les impulsada pel Consell de Comunitats Catalanes a l'Exterior posen de manifest dos neguits d'aquest col·lectiu: garantir el vot dels residents a l'estranger i que els pressupostos públics reconeguin la feina que fan. En el primer apartat, la Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC) fa temps que reclama una modificació de la llei electoral per garantir que tots els ciutadans que viuen fora tinguin assegurat el dret democràtic de participar en unes eleccions. El pre-

cedent dels últims comicis al Parlament -segons la FIEC només van poder votar el 6,72% dels que hi tenien dret- va disparar les alarmes. Ara les eleccions europees són a l'horitzó, en ple procés de debat sobre el futur nacional de Catalunya. Per això, pensant en l'exercici del dret a decidir, demanen que la llei de consultes no referendàries tingui en compte els catalans de l'estranger. El que temen és que en un eventual referèndum el Govern utilitzi el padró municipal i els en deixi fora. Si fos una consulta pactada amb Madrid, l'eina de referència seria el cens electoral dels ciutadans que viuen fora de l'estat espanyol.

Durant els dies previs a la Diada es va poder visualitzar la seva força amb les cadenes humanes que van organitzar. També reclamen el vot electrònic. L'altra demanda és en matèria pressupostària. Constaten que la Generalitat "no ha seguit el ritme d'exigència" que la societat catalana ha demanat, de manera creixent, a les comunitats catalanes a l'exterior. Les subvencions, diuen, s'han reduït més d'un 70% els últims tres anys. Esperen que l'any que ve comenci una "època de millora pressupostària" i que s'obrin fonts de finançament a totes les administracions possibles i al mecenatge privat. —

Representants de les comunitats catalanes a l'exterior es van reunir a Brussel·les. **FIEC**